

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/6/2017
Identifikačné číslo spisu:	8115010295
Dátum vydania rozhodnutia:	22.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:8115010295.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Micháлика a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 22. februára 2017 v Bratislave, v trestnej veci obvineného Ing. X. V. pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 9. marca 2016, sp. zn. 10 To 1/2016, podľa § 381 Tr. por., takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. X. V. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Prešov rozsudkom z 1. októbra 2015, sp. zn. 33 T 25/2015, uznal obvineného Ing. X. V. vinným z trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

potom čo sa dňa 1.5.1996 v čase okolo 12.00 hod. v kuchyni rodinného domu na ulici Q. č. XX v W. v stave pod vplyvom alkoholu presne nezistenej hodnoty, pohádal so svojim otcom Ing. X. V., nar. XX.X.XXXX v C., ktorý mu vyčítal udržiavanie partnerského vzťahu s V. X., nar. X.X.XXXX a spôsob jeho života a keď po ostrej slovnej výmene Ing. X. V. starší vyzval obžalovaného Ing. X. V., aby opustil rodinný dom, čo obžalovaný Ing. X. V. odmietol, tak následne Ing. X. V. starší pravou rukou udel obžalovaného do pravej spánkovej oblasti tváre, v dôsledku čoho obžalovaný Ing. X. V. spadol na zem, kde sa zakliesnil pod kuchynský stôl a stoličky a Ing. X. V. starší na obžalovaného ležiac pod stolom dorážal kopaním a vykrikoval na jeho adresu presne nezistené výroky, pričom keď prestal, tak následne obžalovaný Ing. X. V. vyšiel spod kuchynského stola, zobral zo stola do pravej ruky kuchynský nôž presne nezisteného tvaru a dĺžky a v úmysle usmrtiť poškodeného, tohto jedenkrát väčšou silou a prudkosťou s nožom bodol do oblasti hrudníka, pričom úder viedol smerom zľava a zdola nahor, čím poškodenému Ing. X. V. staršiemu spôsobil bodnorezné poranenie hrudníka s bodným kanálom prebiehajúcim spredu dozadu, zľava doprava pod uhlom 30 stupňov a zdola nahor pod uhlom 45 stupňov prenikajúcim cez podkožie, svalovinu hrudníka, IV. rebro vľavo, pohrudnicu, osrdcovník cez prednú stenu pravej komory do pravej komory srdca, v dôsledku čoho došlo k vzniku šoku po úraze a krvácaní, ktorý viedol k zlyhaniu srdca a bezprostredne k smrti poškodeného Ing. X. V.

staršieho, pričom smrti menovaného nebolo možné zabrániť ani poskytnutím včasnej a odbornej lekárskej pomoci, teda iného úmyselne usmrtil.

Za to mu bol podľa § 2X9 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005 uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov. Podľa § 39a ods. 2 písm. b/, ods. 3 Tr. zák. bol pre výkon trestu zaradený do druhej nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bol obvinený z titulu nároku na náhradu škody zaviazaný k povinnosti zaplatiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, Mamateyova 17, Bratislava, IČO: 35 937 874 škodu vo výške 29,75 € do 30-tich (pre správnosť tohto výroku malo byť uvedené „dní“) od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Rozsudok prvostupňového súdu odvolaním napadol obvinený, ktorým sa domáhal zastavenia trestného stíhania, lebo bol vyhlásený za mŕtveho a trestné stíhanie voči jeho osobe bolo nezákonné, trestné stíhanie bolo premľané, namietal nezaobstaranie nového znaleckého posudku, lebo znalec MUDr. Martin Kováč bol zaujatý, nevypočutie svedkyne JUDr. V. S., skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, konal v nutnej obrane, právna kvalifikácia skutku je nesprávna a uložený trest nezohľadnil dĺžku konania a trest mu mal byť znížený. Krajský súd v Prešove po dôkladnom preskúmaní odvolania obvineného uznesením podľa § 319 Tr. por. zamietol toto odvolanie ako nedôvodné.

Uznesenie krajského súdu napadol dovolaním obvinený prostredníctvom obhajcu 2. júna 2016, s ktorým v celom rozsahu vyslovila súhlas jeho matka s tým, aby dovolací súd rozhodol v súlade s týmto dovolaním. Stotožňuje sa, že išlo o nešťastnú náhodu a nie o vraždu, syn po napadnutí otca zo strachu sa nutne bránil. Obvinený uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/, písm. k/ Tr. por. Tieto dovolacie dôvody videl, rovnako ako v predchádzajúcom konaní v nezákonnosti trestného konania po vyhlásení jeho smrti, čo je verejne známa skutočnosť, uplynutí 10 ročnej premľacej lehoty trestnosti jeho činu, neúplnosti zisteného skutkového stavu, nesprávnosti právnej kvalifikácii žalovaného skutku a v nesprávnom uložení trestu. Počas celej doby sa neskryval ani pred verejnosťou, ani pred oficiálnymi orgánmi štátov, po čine ešte na Slovensku bol kontrolovaný políciou a podobne aj v zahraničí vo Veľkej Británii, Poľsku, kde pracoval na verejne prístupných miestach. Okresný súd o jeho žiadosti z 2. decembra 2015 o prepustenie z väzby na slobodu rozhodol 10. decembra 2015 bez účasti jeho obhajcu, ktorý bol oneskorene o tomto úkone vyrozumiený, hoci sa nevzdal povinnej obhajoby, o sťažnosti proti zamietnutiu žiadosti bolo rozhodnuté krajským súdom 26. januára 2016, čo je neprimerane dlhá doba, čím došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu podľa § 37 ods. 1 písm. a/ Tr. por. Konajúce súdy sa dôsledne nezaoberali jeho obhajobou, že sa bránil pred opakovanými útokmi poškodeného, ktorý útočil na syna s hrozbou „zabijem ťa“. Zbraňou poškodeného bola aj skutočnosť, že poškodený bol v minulosti boxer a vedel dávať tvrdé údery, čoho sa obával. Ocitol sa v núdzi, ktorú si sám nespôsobil, bol v šoku a dezorientovaný. Potvrdili to aj znalci MUDr. M. Kováč a MUDr. D. Kállay v znaleckom posudku, MUDr. M. Kováč aj vo výsluchoch pred súdom. Dĺžka bodnoreného kanála podľa pitvy bola 10-14 cm, obvinený potvrdil, že dĺžka noža bola viac ako 15 cm a mal ho opretý o brucho, nie ako tvrdil znalec MUDr. Kováč na súde, že ho mal opretý o hrudník, čo potvrdzuje aj zápisnica a fotodokumentácia z rekonštrukcie. Poškodený sa na nôž napichol pri útoku na syna, súd vychádzal z tohto tvrdenia znalca, a teda z omylu, pričom súd nenariadil nový znalecký posudok. Znalec psychológ PhDr. J. Kandala na pojednávaní uviedol, že obvinený bol v silnom citovom rozrušení, bál sa poškodeného, zľakol sa ho, bál sa o svoj život, útoky poškodeného boli dôvodom obrany obvineného. Silné citové rozrušenie obvineného potvrdila aj psychiatricka MUDr. Ivica Mitriková - Kmečová vo výpovedi na súde, pričom potvrdila priaznivú prognózu obvineného do budúcnosti. Tým potvrdili u neho znaky nutnej obrany

Namietané pochybenia nenapravil ani odvolací súd, čím porušil ustanovenia v § 319, § 321 ods. písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. por. a v konaní, ktoré mu predchádzalo, vtedy platného § 11 ods. 1 písm. e/ Tr. por., teraz platného § 9 ods. 1 písm. d/ Tr. por. vtedy platného § 67 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a vtedy platného § 219 ods. 1 Tr. zák. Návrh na výsluch svedkyne JUDr. V. S. súd nevykonával. Znalec MUDr. Martin Kováč vychádzal z dohadov o druhu, veľkosti a tvaru noža, ktorý nikto neskúmal,

pri výpovedi znalec nejednoznačne poukazoval možnosť útoku obvineného na poškodenom. O námietke zaujatosti tohto súdneho znalca súd nerozhodol.

Navrhol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd), aby rozsudkom vyslovil podľa § 386 ods. 1 Tr. por., že uznesením krajského súdu bol porušený zákon vo vyššie uvedených ustanoveniach v jeho neprospech. Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a rozsudok prvostupňového súdu a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal okresnému súdu, aby vo vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Dovolanie obvineného bolo na vedomie zaslané prokurátorovi a poškodenej strane.

Prokurátor vo vyjadrení z 13. októbra 2016 poukázal na to, že krajský súd v napadnutom uznesení na námietku o nezákonnosti trestného stíhania z titulu jeho neprípustnosti, ako aj na námietku premlčania trestného stíhania plne reflektoval, svoje rozhodnutie precízne zdôvodnil a s týmito závermi sa stotožňuje. Nedošlo ani k porušeniu práva obvineného na obhajobu v súvislosti s rozhodovaním o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu v neprítomnosti obhajcu, čo krajský súd v zamietavom uznesení vysvetlil cez ustanovenia § 302 ods. 2 a § 72 ods. 2 Tr. por., s čím sa prokurátor stotožnil. Tvrdenie obvineného, že sa chcel na Slovensko vrátiť a neskrýval sa, nemôže obstať, a to s ohľadom na jeho konanie bezprostredne po skutku a počas nasledujúcich rokov, počas ktorých svojich rodinných príslušníkov žiadnym spôsobom nekontaktoval. Ohľadne pochybenia pri právnom posúdení zisteného skutku podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. poukazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia krajského súdu, kde je konštatované, že neboli splnené podmienky na vyhotovenie nového znaleckého posudku z odvetvia súdne lekárstvo podľa § 146 Tr. por., nakoľko neboli zistené pochybnosti o správnosti, jasnosti a úplnosti už vyhotoveného znaleckého posudku s tým, že znalec v posudku a tiež na hlavnom pojednávaní podrobne vysvetlil všetky závery znaleckého posudku a že nemá žiadny pomer k zadávateľovi a ani k inej osobe, ktorej sa úkon týka. Prvostupňový súd dospel k správny skutkový a právny záverom. Nestotožňuje sa s obhajobou obvineného, že konal v stave nutnej obrany. Výsledky dokazovania jednoznačne preukazujú, že išlo o exces z nutnej obrany. Znaleckým dokazovaním z odvetvia súdne lekárstvo bolo jednoznačne vyvrátené tvrdenie obvineného o nabodnutí sa poškodeného na nôž a bolo preukázané, že k bodnému zraneniu došlo aktívnym bodnutím nožom spôsobeným obvineným. Súhlasí so záverom odvolacieho súdu, že obvinený síce konal v rozrušení spôsobenom útokom, avšak nekonal v silnom rozrušení, ako to predpokladá ustanovenie § 25 ods. 3 Tr. zák. Obvinený v dovolaní spochybňuje správnosť a úplnosť skutkových zistení vyplývajúcich zo znaleckého dokazovania, čo so zreteľom na ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v dovolacom konaní nie je prípustné. Námietky súvisiace s nevypočutím svedkyne JUDr. S. krajský súd správne poukázal na nedodržanie podmienok v zmysle § 240 ods. 4 Tr. por. zo strany obhajoby. Podané dovolanie ne je dôvodné. Prvostupňový súd na podklade vykonaného dokazovania v priebehu hlavného pojednávania v rozsahu dostatočnom pre vyslovenie viny obvineného zistil, že skutok sa stal, ten má znaky trestného činu, dopustil sa ho obvinený a uvedené aj správne subsumoval pod príslušnú hmotnoprávnu normu. Navrhol dovolanie obvineného Ing. X. V. na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť, pretože je zřejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Všeobecná zdravotná poisťovňa vo vyjadrení z 26. júla 2016 uviedla, že nakoľko dôvody obvineného Ing. X. V. sa v podanom dovolaní netýkajú ich riadne uplatnenej pohľadávky, k dôvodom dovolania sa nebude vyjadrovať. Súčasne trvajú na ich vyjadreniach a podaniach poskytnutých v priebehu trestného konania.

Okresný súd v súlade s postupom uvedeným v § 376 Tr. por. zaslal vyjadrenie prokurátora na vedomie obvinenému a obhajcovi, ktorí naň doposiaľ nereagovali. Dovolanie so spisom predložil 6. februára 2017 najvyššiemu súdu.

Najvyšší súd, ako súd dovolací zistil, že dovolanie (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/, § 369 ods. 2 písm. b/, § 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.) je prípustné, bolo podané oprávneným procesným subjektom, v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde. V dovolaní je uvedené z akých dôvodov je rozhodnutie napadané

tak, že je zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Napriek tomu dovolací súd dospel k záveru, že nie sú naplnené dôvody dovolania uplatnené obvineným.

Dovolací súd pripomína, že dovolanie je určené k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení v zmysle § 371 ods. 1, ods. 4 Tr. por. Obsah dovolania musí presne označovať, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. Nie je možné prostredníctvom neho preskúmať a naprávať skutkové zistenia ustálené súdmi prvého a druhého stupňa. Najvyšší súd môže v zmysle § 379 ods. 2 Tr. por. vykonať vyšetrovanie v obmedzenom rozsahu, a to iba za účelom objasnenia takých okolností, ktoré sú potrebných na rozhodnutie o dovolaní. Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný špecifikáciou dôvodov uvedených v dovolaní.

Na obvineného bola podaná obžaloba 12. marca 2015 a súdy správne pri jej prerokovaní a rozhodnutí postupovali podľa Trestného poriadku č. 301/2005 Z.z. účinného a platného od 1. januára 2006. Právnu kvalifikáciu žalovaného skutku však v súlade so zákonom posudzovali podľa Trestného zákona č. 140/1961 Zb. platného a účinného v dobe spáchania skutku, pretože to bolo priaznivejšie pre obvineného.

V zmysle § 371 ods. 1 písm. k/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak sa proti obvinenému viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné. Uvedené ustanovenie treba vykladať tak, že o neprípustnosť trestného stíhania ide vtedy, ak bolo trestné stíhanie začaté a súčasne bolo aj vznesené obvinenie a pritom už existovala zákonná prekážka brániaca trestnému stíhaniu. Ak vyjdú najavo zákonné prekážky brániace už vedenému trestnému stíhaniu, potom je potrebné trestné stíhanie obvineného zastaviť.

K tomuto uplatnenému dovolaciemu dôvodu najvyšší súd odkazuje na príslušnú časť napadnutého uznesenia odvolacieho súdu, ktorému nemožno nič vytknúť. V súlade s tam uvedenou argumentáciou najvyšší súd zdôrazňuje, že prerušenie trestného konania bolo v súlade so zákonom a stalo sa tak za situácie, že obvinený žije. O následnom rozhodnutí okresného súdu o vyhlásení obvineného za mŕtveho orgány činné v trestnom konaní nemali vedomosť, a to až do okamžiku, keď zistili, že žije v Poľskej republike, kde bol naposledy kontrolovaný políciou 13. augusta 2014. Táto skutočnosť viedla aj k zrušeniu rozhodnutia - vyhlásenia, v dôsledku čoho boli spätne anulované všetky (až na zákonné výnimky) s tým spojené následky. Vyšetrovateľ preto oprávnené bezodkladne, ihneď po tom, ako zistil, že obvinený žije, nečakajúc na deklaratórne zrušujúce rozhodnutie o vyhlásení, zákonne uznesením rozhodol o pokračovaní trestného stíhania obvineného. Od tej doby už nebol zákonný podklad pre zastavenie trestného konania a správne bolo pokračované v trestnom konaní. Všetky prvotné úkony od začatia trestného stíhania a vznesenia obvinenia boli zákonné, rovnako ako aj výsluchy svedkov, znalecké dokazovanie a ďalšie úkony vykonané do prerušenia trestného konania a tiež úkony vykonané po pokračovaní trestného konania.

Dovolacia námietka obvineného, že jeho trestné stíhanie pre skutok kvalifikovaný ako vražda podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. bolo premlčané, nemá oporu v zákone. Obvinený pritom poukázal iba na § 67 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb., podľa ktorého trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je 10 rokov, ak je horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody najmenej desať rokov. V zmysle § 67 ods. 2 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. zák. sa do premlčacej doby nezapočítava doba, po ktorú nebolo možné páchateľa postaviť pred súd pre zákonnú prekážku, doba, po ktorú sa páchateľ zdržiaval v cudzine a doba, po ktorú bolo prerušené trestné stíhanie podľa § 173 ods. 2 Tr. por. Podľa odseku 3 písm. a/ tohto ustanovenia premlčanie trestného stíhania sa prerušuje vznesením obvinenia pre trestný čin, o premlčanie ktorého ide, ako aj po ňom nasledujúcimi úkonmi policajného orgánu, vyšetrovateľa, prokurátora alebo súdu smerujúcimi k trestnému stíhaniu páchateľa. Podľa odseku 4/ tohto ustanovenia prerušením premlčania sa začína nová premlčacia doba. Podľa § 67a písm. b/ Tr. zák. uplynutím premlčacej doby nezaniká, okrem iného aj trestnosť trestného činu vraždy podľa § 219 Tr. zák. Podľa § 87 ods. 1 Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. trestnosť činu zaniká až uplynutím premlčacej doby 30 rokov. V obdobnom smere je na to reagované v napadnutom uznesení krajského súdu. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. k/ Tr. por. nebol teda naplnený.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu. O zásadné porušenie práva na obhajobu dochádza, napr. vtedy ak ide o povinnú obhajobu a obhajca o úkone nebol upovedomený včas a zákonom predpísaným spôsobom a tohto úkonu sa nezúčastnil. To neplatí ak ide o rozhodovanie o väzbe, kde je potrebné konať urýchlene a prednostne, ako to bolo v danom prípade, na čo správne poukázal aj krajský súd s argumentáciou ustanovenia § 302 ods. 2, § 72 ods. 2 Tr. por.

V zmysle § 302 ods. 1 Tr. por. neverejné zasadnutie sa koná za stálej prítomnosti všetkých členov senátu a zapisovateľa. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia iné osoby sú z účasti na neverejnom zasadnutí vylúčené; pri rozhodovaní o väzbe má právo zúčastniť sa na neverejnom zasadnutí aj prokurátor, obvinený a jeho obhajca; pri rozhodovaní o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe môže predseda senátu účasť týmto osobám umožniť. Predseda senátu postupuje pri zabezpečovaní účasti prokurátora, obvineného a obhajcu podľa § 72 ods. 2. Ak je to potrebné, predseda senátu pri rozhodovaní o väzbe alebo o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe upovedomí o neverejnom zasadnutí aj zástupcu záujmového združenia alebo inú osobu ponúkajúcu záruku alebo peňažnú záruku a umožní ich účasť. Podľa § 72 ods. 2 Tr. por. o väzbe koná a rozhoduje súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie, ktorý nie je pri vymedzení dôvodov väzby návrhom prokurátora viazaný. O sťažnosti proti rozhodnutiu súdu alebo sudcu pre prípravné konanie o väzbe koná a rozhoduje nadriadený súd. Pred rozhodnutím o väzbe musí byť obvinený vypočutý; o čase a mieste výsluchu sa vhodným spôsobom upovedomí prokurátor, obvinený a jeho obhajca, ak je dosiahnuteľný.

K porušeniu práva na obhajobu nedošlo ani ohľadne návrhov obhajoby na výsluch svedkyne JUDr. V. S., ktorý bol odmietnutý v zmysle § 272 ods. 3 Tr. por., pretože tento výsluch nepovažoval za potrebný. Nebol dôvod ani na vypracovanie nového znaleckého posudku iným znalcom z odvetvia súdneho lekárstva k mechanizmu vzniku smrteľného poranenia a k príčine smrti Ing. X. V. staršieho, ako sa toho obvinený v dovolaní domáhal. V zmysle § 146 (chyby znaleckého posudku), ak vzniknú pochybnosti o správnosti znaleckého posudku, alebo ak je znalecký posudok nejasný alebo neúplný, treba požiadať znalca o vysvetlenie alebo doplnenie posudku. Ak by to nevedlo k odstráneniu pochybností alebo nejasností znaleckého posudku alebo k úplnosti znaleckého posudku, treba pribrať iného znalca, čo v danej veci nenastalo. V zmysle týchto ustanovení na to správne poukázal odvolací senát. Teda nedošlo ani k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa ustálenej praxe dovolacieho súdu vo vzťahu k výkladu dovolacieho dôvodu uvedenému v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je potrebné uviesť nasledovné.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.) podľa ustálenej praxe dovolacích senátov najvyššieho súdu sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia. Potrebné je však uviesť, že dovolací súd nepreskúma skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu, nakoľko mu to zákon nedovoľuje. Nie je tak legitimovaný posudzovať ani úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní a rovnako ani hodnotenie v tomto konaní vykonaných dôkazov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona. O správne podradenie skutkovej podstaty, toho ktorého trestného činu alebo trestných činov ide len vtedy ak úplne postihuje (vyčerpávajúcím spôsobom) celé protiprávne konanie páchatelia (skutkovú vetu uvedenú vo výrokovej časti rozsudku). Iba opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Obvinený tento uplatnený dovolací dôvod vidí v prehodnotení už oboma súdmi zisteného skutkového stavu, a to aj skrz novo navrhnutých dôkazov - výsluch svedkyne a vypracovanie nového znaleckého

posudku. Dovolací súd však nie je oprávnený revidovať skutkové zistenia ustálené okresným a krajským súdom, preto sa podrobnejšie v tomto smere nezaoberal argumentáciou obvineného.

Najvyšší súd zistil, že skutková veta výrokovej časti rozsudku okresného súdu, ktorú potvrdil uznesením aj krajský súd, obsahuje všetky zákonné znaky trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb., pretože obvinený iného úmyselne usmrtil. Ani v tomto prípade nie je naplnený uplatnený dovolací dôvod.

Výjadrené preukazuje, že neboli naplnené uplatnené dovolacie dôvody v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/, písm. k/ Tr. por. Najvyšší súd preto podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí odmietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.